

miî de pungi, și astû-felû orândui Mitropolitû Românû pe Dionisie Lupu.

„Este adevăratû și prea adevăratû că s'a orânduitû asemenea Mitropolitû spre rușinea némului românescû și disprețulû clerului nostru, și spre nemulțumirea norodului și a credinței nôstre, dér'ensê spre mulțumirea Domnului și pentru folosulû sêû în parte. Căci, fiindû acestû Mitropolitû îndatoratû către Domnû, se înduplecâ, spre a'lû mulțumi, la tôte voințele lui celle nedrepte, necuvințioșe și nesocotite, pe care iscălindu-le și elû de drepte și de bine-chibzuite, silea pe norodû să le îndeplinêscâ, și astû-felû Țerra fu cu desăvârșire despuiată.

„In asemenea, vai ! jalnicâ stare aflându-se norodulû, și ne-avendû nici unû mijlocû de a'și arăta nenorocirile sêlle și a cere de la Prea-Puternica împărăție mila pe care de multe ori a dobândit'o fôră a se folosi de dênșă, rămâindû numai scrisâ pe hârtie și nesocotită de către numiții hoți, se vêdu nevoitû, în multa sa desnădejde, ca ântêiû să se scôle în potriva acestorû de rêu-făcători și în urmă să cađă, ca uâ credincioșă și supusâ *Raia*, spre a cere împărătescâ milostivire.

„De aceea, cu lacrimi fierbinți ne rugâmû d'a se trimitte împărătescû omû, nu de legea nôstră, care să cerceteze și să vadă jalnica stare a Țerreî; și, lucrândû dreptû, să facă cuvenita înbunătățire, ca să înceteze uâ datâ hrăpirile și să dămû numai drep-